10వ భాగము

తిరుమల శ్రీ వేంకటేశ్వరుని దిశ.. నా దశ

తెలంగాణలో
మరో తిరుపతిగ
తన 'హరినామక్షేత్రము'ను
ఏర్పాటు చేయుటకై
తిరుమల శ్రీవేంకటేశ్వరుని
లీలల ధారావాహికం

- పుల్లగూర్ల సాయిరెడ్డి
(గోవిందదాసు)

తిరుమల శ్రీ వేంకటేశ్వరుని దిశ.. నా దశ

తెలంగాణలో మరో తిరుపతిగ
తన 'హరినామ క్షేత్రము'ను
ఏర్పాటు చేయుటకై తిరుమల
శ్రీ వేంకటేశ్వరుని లీలల ధారావాహికం

శ్రీ వేంకటేశ్వర పాదసేవకుడు
- గోవిందదాసు (పుల్లగూర్ల సాయిరెడ్డి)

దిశ : సిద్ధిపేటకు 7 కి.మీ. దూరములో ఉన్న చిన్నగుండవెల్లి అనే మా స్వగ్రామంలోని మా తోటబావి వద్ద తిరుమల శ్రీవేంకటేశ్వరుడు తన 'హరినామ క్షేత్రము'ను ఏర్పాటు చేయదలచాడు. కనీసం రెండు ప్రాకారాల (వెండి వాకిలి) వరకైనా తిరుమల ఆలయ ప్రతిరూపమును నిర్మించమన్నారు. తాను స్వయంగా ఈ క్షేత్రంలో స్థిరనివాసమేర్పరచుకొని భక్తులను అనుగ్రహించుదునన్నారు. మరియు వివిధ భక్త బృందాలచే వంతుల వారిగా అఖండ హరినామ స్మరణ జరగాలని సూచించారు. స్వామివారిని తిరుమల నుండి ఆహ్వానించుటకు తగిన యోగ్యత సాధించుటకు వీలుగా కఠిన సాధనతో పాటు భాగవతుల ఆశీర్వాదమును పొందమన్నారు. తన కలల ద్వార ఏప్రిల్ 2000 నుండి శిక్షణ ఇచ్చుట ప్రారంభించి ఏప్రిల్ 2022లో అసలు విషయం తెలిపారు. మరియు ఈ కార్యక్రమములో భక్తులను భాగస్వాములుగ చేయుటకు వీలుగ స్వామివారు ప్రసాదించిన అనుభూతులను ఏప్రిల్ 2023 నుండి ప్రచురించమన్నారు. అందులో భాగంగానే ప్రస్తుతపు 10 వ భాగపు లీలల ప్రచురణ (అక్టోబర్2003 నుండి ఫిబ్రవరి2004).

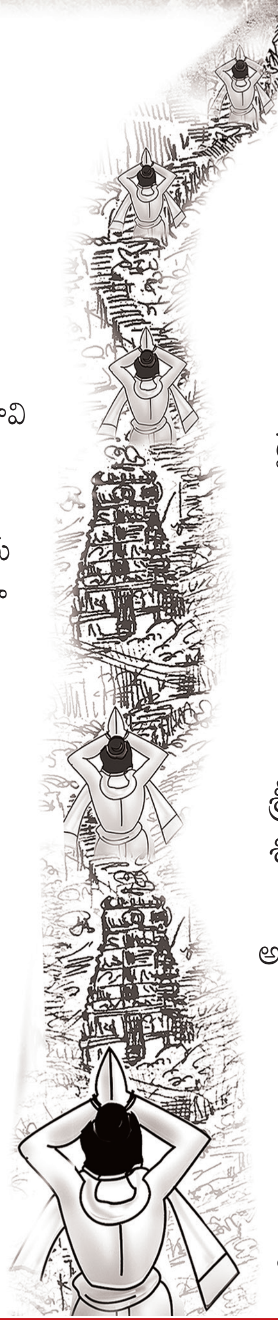

తిరుమల శ్రీవేంకటేశ్వరుడు అక్టోబర్ 2003 నుండి నాకు తెలియకుండానే నా మార్గాన్ని మార్చాడు. రానున్న రోజులలో నేను ఏవిధంగ జీవించాలో సూచించుటకు కొన్ని హితబోధలు, జ్ఞాన బోధలు చేసాడు. నాకు ఇంతవరకు గురువు లేడు. శ్రీవేంకటేశ్వరుణ్ణే గురువుగా, స్వామిగా, దైవముగా నమ్మాను. ఇప్పుడు ఒక గురువు తన శిష్యునికి ఏవిధంగా జ్ఞాన బోధ చేస్తాడో, ఆ విధంగా జ్ఞాన బోధ చేశాడు. అందులో మొదటి జ్ఞాన బోధ: "భవిష్యత్ ఎలాగుండునో నీకు తెలియదు, నీవు ప్రతిక్షణము నన్నే స్మరింపుము, నీకు శుభం కలుగుతుంది" ఈమాట సాక్షాత్ శ్రీవేంకటేశ్వరుడే బోధించాడు. స్వామివారి శిక్షణ మానసికంగ ఉంటుంది, వారు ఏమి చెప్పదలచుకున్నా, ఆ స్థితిని ప్రత్యేకంగా అనుభవించేటట్లు చేస్తూ హితబోధ చేస్తాడు. ఇప్పుడు కూడా నా జీవితములో ఎప్పుడూ ఊహించని ఒక భయంకర సంఘటనను సృష్టించి ఆ వాతావరణంలో ఈ జ్ఞాన బోధ చేశాడు. ఎప్పుడూ మరువలేని విధంగా, నా మనస్సులో శాశ్వతంగా ముద్రించుకుపోయే విధంగా బోధించాడు.

సదా స్వామివారిని స్మరిస్తూ జీవించమని చెప్పుట

భగవంతుని లీల క్షణక్షణము మారుతుంది. ఒక క్షణంలో మనం సురక్షితంగ ఉండవచ్చు, మరుక్షణంలో మనకు తెలియకుండానే పెద్ద ఆపద సంభవించవచ్చు. ఆ ఆపద మన మంచికై కావచ్చు, కాని ఆ క్షణంలో భయభ్రాంతులకు గురవుతాము. బహుశా భయములో ఆ దేవుణ్ణి సదా స్మరించుట కొరకే ఆ ఆపద కలిగించునేమో. ఏ క్షణం ఏవిధంగా ఉండునో మనకు తెలియదు, కావున మన మొత్తం భారమును ఆయనపై వదిలి కేవలము ఆయనను స్మరిస్తూ జీవించవలెననే సందేశమును ఈ లీల ద్వారా తెలియచేశాడు.

24-10-2003 కల : అది ఒక పెద్ద వెడల్పైన నీటితో నిండిన సరస్సు. కనుచూపు మేర ఆ సరస్సు యొక్క అంచు కనబడలేదు. ఆ సరస్సు దట్టమైన ఎత్తైన చెట్లతో పచ్చని తీగలు కలిగిన చెట్లతో నిండి ఉంది. అలాంటి సరస్సుపై నేను ఒక హెలికాప్టరు లాంటి దానిలో ప్రయాణిస్తున్నాను. అది నీటికి కేవలము ఐదు అడుగుల ఎత్తులో మాత్రమే పోతుంది. అది ఏమాత్రం క్రిందికి గాని, ప్రక్కకు గాని పోయినట్లైతే ఆ చెట్లలో చిక్కుకుని భస్మమైపోవుట ఖాయం. ఈ హెలికాప్టర్ అత్యంత వేగంగా చెట్లను తప్పించుకోవడానికి మలుపులు తిరుగుచూ పోతుంది. ఇది పోవు మార్గంలో మాత్రమే చెట్లు లేవు. మిగిలిన ఉపరితలమంతా పెద్ద పెద్ద చెట్లతో నిండియున్నది. ఒక రకంగా 'అనకొండ' లాంటి ఇంగ్లీషు సినిమాలో మాదిరి నీరు ప్రవహించు చిన్నమార్గం తప్ప మిగిలిన ప్రాంతమంతా చెట్లతో నిండి ఉంది. ఈ మార్గం పైనుండి ఈ హెలికాప్టర్ ప్రయాణిస్తుంది. పరిస్థితి భయానకంగా ఉంది. ఆ సరస్సు పైనుండి ఎక్కడ చూచినా ఒడ్డు కనబడ లేదు. ఎప్పుడు ఏమవుతుందో తెలియని పరిస్థితి. ఆ హెలికాప్టర్ చాల స్పీడుగా పోతోంది. నీటిని తాకే విధంగా పోతోంది. ఒకసారి కుడివైపుకు, మరోసారి ఎడమవైపుకు, ఒక్కొక్కసారి చక్కగా పోతోంది. ఎప్పుడు ఏ మలుపు తిరుగుతుందో చెప్పలేని పరిస్థితి. ఆ హెలికాప్టర్‌లో నేనొక్కడినే ఉన్నాను. ఒక అదృశ్య శక్తి ఆ హెలికాప్టర్ ను నడుపుతోంది. ముందు ఒకింత భయపడ్డాను. వెంటనే కలలో ఆ స్వామిని మనసారా ధ్యానించాను. భయము తగ్గింది. ఈ హెలికాప్టర్ అత్యంత వేగంగా దూసుకుపోతోంది. ఏక్షణంలో ఏమి జరుగునో తెలియదు. అసలు మరుక్షణం బ్రతికి ఉండగలనా అనే విషయం కూడ తెలియదు. కాబట్టి స్వామి స్మరణలో ఎలాంటి అవరోధము కలిగించక సదా శ్రీవేంకటేశ్వరుని మహామంత్రమును ధ్యానిస్తున్నాను. చాల కాలము గడిచింది, ఒడ్డు రాలేదు, హెలికాప్టర్ పోతూ ఉంది. నేను స్వామివారిని స్మరిస్తూ ఉన్నాను. కొంత సమయము తరువాత ఇది అంతా శ్రీవేంకటేశ్వరుని మాయ అని అనుకున్నాను. మరియు ప్రతిక్షణం భయపడుచూ ఉండడము కంటే ఆ శ్రీవేంకటేశ్వరుని పైన పూర్తి విశ్వాసమును పెట్టి, శరణు జొచ్చి స్మరిస్తూ, ధ్యానించుకుంటూ ఉండడమే ఏకైక మార్గం అని, దీనిని మించిన మార్గం మరోటి లేదని కలలోనే భావించాను. ప్రతిక్షణం స్వామివారిని స్మరించుకుంటూ ఆ హెలికాప్టరులో చాలాసేపు ప్రయాణించాను. చివరికి సురక్షితంగా బయటపడ్డాను. "నీవు భయపడ్డావా?" అని ఆ అదృశ్యశక్తి అడిగింది. అందుకు జవాబుగా నేనెందుకు భయపడుతాను "నాకు మహామంత్రం వచ్చు" అని జవాబిచ్చాను. కల చెదిరింది.

"జీవితంలో ఏక్షణం ఏవిధంగా ఉండునో నీకు తెలియదు, నాకు తెలుసు, నీవు కష్టాలను లెక్కచేయక సదా నన్ను స్మరిస్తూ జీవించు నీకు శుభం కలుగుతుంది" అనే హృదయాంతర భావం వెనువెంటనే నా హృదయంలో ఏర్పడ్డది. అంటే మనకు వచ్చే ప్రతి కష్టాన్ని ఆయనకు వదిలి సదా శ్రీవేంకటేశ్వరుని స్మరిస్తూ జీవించమని ఆజ్ఞాపించాడు. ఇది ఈ లీల సారాంశం.

తెల్లవారి ఈ కల గురించి నేను ఇంతవరకే అర్థం చేసుకున్నాను. కాని తరువాత రోజులలో దీని నిజమైన అర్థమును ఈవిధంగా విశ్లేషించుకున్నాను. పైన చెప్పినట్లు ప్రతి క్షణం స్వామివారిని స్మరించాలి. అది కూడా శ్రీవేంకటేశ్వరుణ్ణే స్మరించాలి తప్ప అన్య రూపముల యందు మనస్సు పెట్టరాదు. ఈ సృష్టిలో ప్రతి దేవీ దేవతా

రూపాలు శ్రీమన్నారాయణునివే. ఆయనే గత యుగాలలో నారసింహునిగా, శ్రీరామునిగా, శ్రీకృష్ణునిగా అవతరించి ప్రస్తుతము ఈ కలియుగంలో తిరుమల కొండపైన శ్రీవేంకటేశ్వరునిగా అవతరించాడు. ఆయనను మాత్రమే స్మరించుమన్నట్లు ఈ లీల ద్వారా ఆదేశమును పొందాను. ఇతర దేవీ దేవతలను, గత అవతారాలను కేవలం స్వామివారి గొప్పతనాన్ని, ఆయన వైభవాన్ని గుర్తించుటకు మాత్రమే ఉపయోగించాలి తప్ప స్మరణ మాత్రం శ్రీవేంకటేశ్వరుణ్ణే చేయాలని స్వామి ఆజ్ఞగా భావించుకున్నాను. భక్తుడు ఏ విధంగా, ఏ రూపంతో స్మరిస్తే భగవంతుడు ఆ రూపంలోనే అనుగ్రహిస్తాడు కాబట్టి, హరినామ క్షేత్రంలో శ్రీవేంకటేశ్వరుడే మూలదైవం కాబట్టి ఇదే భావన సరైందనే భావన ఏర్పడింది.

మరో అద్భుతమైన జ్ఞాన బోధ చేశాడు. ఈ కలలో స్వామివారి కృపను పొందుటకు ప్రతిసారి ఆలయమునకు పోవలసిన అవసరము లేదని, మనమున్న స్థలములోనే స్మరిస్తూ ఉంటే సరిపోతుందని సూచించాడు.

సం॥ 2002 నుండి 2010 వరకు శ్రీవేంకటేశ్వర మహామంత్ర పీఠం ఆఫీసు వి.ఎస్.టి రోడ్డు విద్యానగర్ (నాగమయ్య కుంట) హైదరాబాద్‌లో సెల్లారులో ఉండేది. 2007 మరియు 2009 లో మూసీనది పొంగుట వలన రెండుసార్లు మా ఆఫీసు నీటిలో మునిగిపోయింది. ఫలితంగా స్వామివారి అనుభూతులు వ్రాసిన మొదటి రెండు పుస్తకములు నానిపోయాయి, చాల అనుభూతులు చదవడం కష్టంగా మారిపోయింది. ఈ అనుభూతి కూడా చదవడం కష్టంగా ఉన్న కారణంగా అర్థం చేసుకున్నంత వరకు ఈ లీలలో దీని భావమును వివరిస్తున్నాను.

స్వామివారి కృపను పొందుటకు ఆలయం అవసరం లేదు

25-10-2003 కల : నేను నా భార్య సురేఖతో కలిసి ఒక శ్రీవేంకటేశ్వరుని ఆలయంలోనికి స్వామివారి దర్శనార్థం వెళ్ళాము. అది తిరుమల ఆలయం కాకపోయినప్పటికీ నేను తిరుమల శ్రీవారిని దర్శించుటకే వెళ్ళుచున్నాననే భావం, నా మనస్సులో బలంగా ఉంది. దేవస్థానమువారు మాకు ప్రత్యేక దర్శన అవకాశమును కల్పించారు. మరియు ఆ సమయాన ఇతర భక్తులను నిలిపివేశారు. తిరుమల శ్రీవారు ఎప్పుడు కనిపిస్తారా అని ఎదురుచూస్తున్నాను. కాని అక్కడ శ్రీవారు లేరు. ఒక ఏడడుగుల పొడవు 2’-6” వెడల్పు, 3’-0” ఎత్తు ఉన్న ఒక అరుగు ఒక ప్రక్కన ఉన్నది. దాని పైన నేనున్నాను. ఆ అరుగుకు కొద్ది దూరములో ఎదురుగ ఈ అరుగును చూస్తూ మా సురేఖ నిలబడ్డది. ఆ అరుగుకు శ్రీవేంకటేశ్వరుడు చిన్నగా అంటే 2’-6” ఎత్తుతో వెలసి ఉన్నాడు. ఆయనను మా సురేఖ చూస్తున్నది. నాకు మాత్రం కనబడుటలేదు. నేను ఆ అరుగుపై పడుకొని క్రిందికి తలపెట్టి చూస్తున్నాను. స్వామివారు కొంచెం కనబడ్డారు. ఆభరణాలను అలంకరణను పూజారి తీసివేసాడు. నా మనస్సులో స్వామివారు 6 అడుగుల ఎత్తు ఉండాలి లేరే అని అనుకుంటున్నాను. ఇంతలో ఈ అరుగుకు ఎదురుగా ఒక అత్యంత నల్లని గుండులాంటి రాయి “బలిపీఠం” లాగా కనబడ్డది. (ఇక్కడ కొంత చెదిరిపోయింది) దీనికి వేరే ప్రక్క 6 అడుగుల శ్రీవేంకటేశ్వరుడు ఉన్నాడనే భావన కలిగింది. ఇంతలో నా మనస్సులో స్వామిని పొందటానికి విగ్రహము అవసరము లేదు. గుడికి వెళ్ళడము అవసరము లేదు. భక్తితో స్మరిస్తూ ఉంటే వారి కటాక్షమును పొందగలము అనే బలమైన భావాలు నా హృదయాంతరంగం నుండి వెలువడ్డాయి. ఇది కల.

ఈ విధంగా శ్రీవేంకటేశ్వరుడు రెండు హితోపదేశాలు చేశాడు. నీకు ఎన్ని కష్టాలు వచ్చినప్పటికీ వెరవక సదా స్వామివారిని స్మరించమన్నారు. మరోసారి నీవు ఇంట్లోనే ఉంటూ, స్వామిని స్మరిస్తూ ఆయన కృపను పొందవచ్చని చెప్పాడు.

శ్రీవేంకటేశ్వరుని ప్రథమ 7 కోట్ల జప సమర్పణ తరువాత స్వామి సేవకై ఎక్కువ పని లేకపోయింది. 2వ జప సమర్పణ వరకు వేచి ఉండాలి. ఇప్పుడు మేము ‘నమో వేంకటేశాయ’ రథమును తయారుచేయాల్సి ఉన్నప్పటికి, దానిని మొదలు పెట్టనందున విరామం దొరికింది. ఈ విరామ సమయము నాకు రుచించలేదు. ఎప్పటికీ నిరంతరంగా స్వామివారి సేవాభాగ్యం

దొరికితే బాగుండుననిపించింది. వెంటనే స్వామివారిని ప్రార్ధించాను. మరింత సేవాభాగ్యాన్ని ప్రసాదించుమని దీనాతిదీనంగా ప్రతిరోజూ వేడుకున్నాను. నేను మీ సేవలో తృప్తి చెందలేదని, తృప్తి కలిగే వరకు మీ సేవాభాగ్యాన్ని ప్రసాదించమని వేడుకున్నాను. విరామ సమయాలు వద్దు ప్రభూ! నేను తట్టుకోలేనంటూ వేడుకున్నాను. ఫలితంగా శ్రీవేంకటేశ్వరుడు నన్ను మరో మెట్టు పైకి ఎక్కించుటకు సిద్ధంగా ఉన్నాడు. స్వామివారు ప్రసాదించిన ‘సేవ’ అనే వృక్షానికి మరో శాఖ పుట్టుకొస్తుంది.

శ్రీవేంకటేశం ఆవిర్భావానికి శ్రీనివాసుని ఆదేశం

దాదాపు తేది 26-10-2003 ప్రాంతమున, సుభాషిణి అనే ఒక భక్తురాలు మా ఆఫీసుకు ఫోన్ చేసి మాట్లాడింది. శ్రీవేంకటేశ్వరుని పైన ఒక మాసపత్రికను ప్రారంభించుదామని, తాను కొన్ని పైసలను పెట్టుకోగలనని చెప్పింది. నాతో కలిసి ఈ పత్రికను స్థాపించాలని ఉన్నదని అన్నది. ఈ విషయం విన్నంతనే ‘నమో వేంకటేశాయ’ అను పత్రికను పెట్టినచో బాగుండునని యాదృచ్ఛికంగా, నా ప్రమేయం లేకుండానే నా నోటి నుండి పలికాను. ఇది కేవలం స్వామివారి సేవ గురించి మాత్రమే ఉండాలన్నాను. ఇది స్వామివారి మహిమలను తెలిపే విధంగ ఉండాలని మరియు, దీనిని ఏలాంటి ధనాపేక్షతో చేయరాదని అన్నాను.

తేది 30-10-2003 నాడు ఉదయం శ్రీమతి సుభాషిణి మా ఆఫీసుకు నేరుగా వచ్చింది. ఆమెతో ముఖాముఖీ చర్చ జరిగింది. ఈ పత్రిక ప్రారంభించాలని తనకు అమితమైన కోరిక ఉన్నదన్నది. తన బంధువర్గము వారు ఈ రంగములో ఉన్నందున ఇబ్బంది ఉండదన్నది. ఈ పత్రికకు నాతో సమానంగా డబ్బులు పెట్టగలనన్నది.

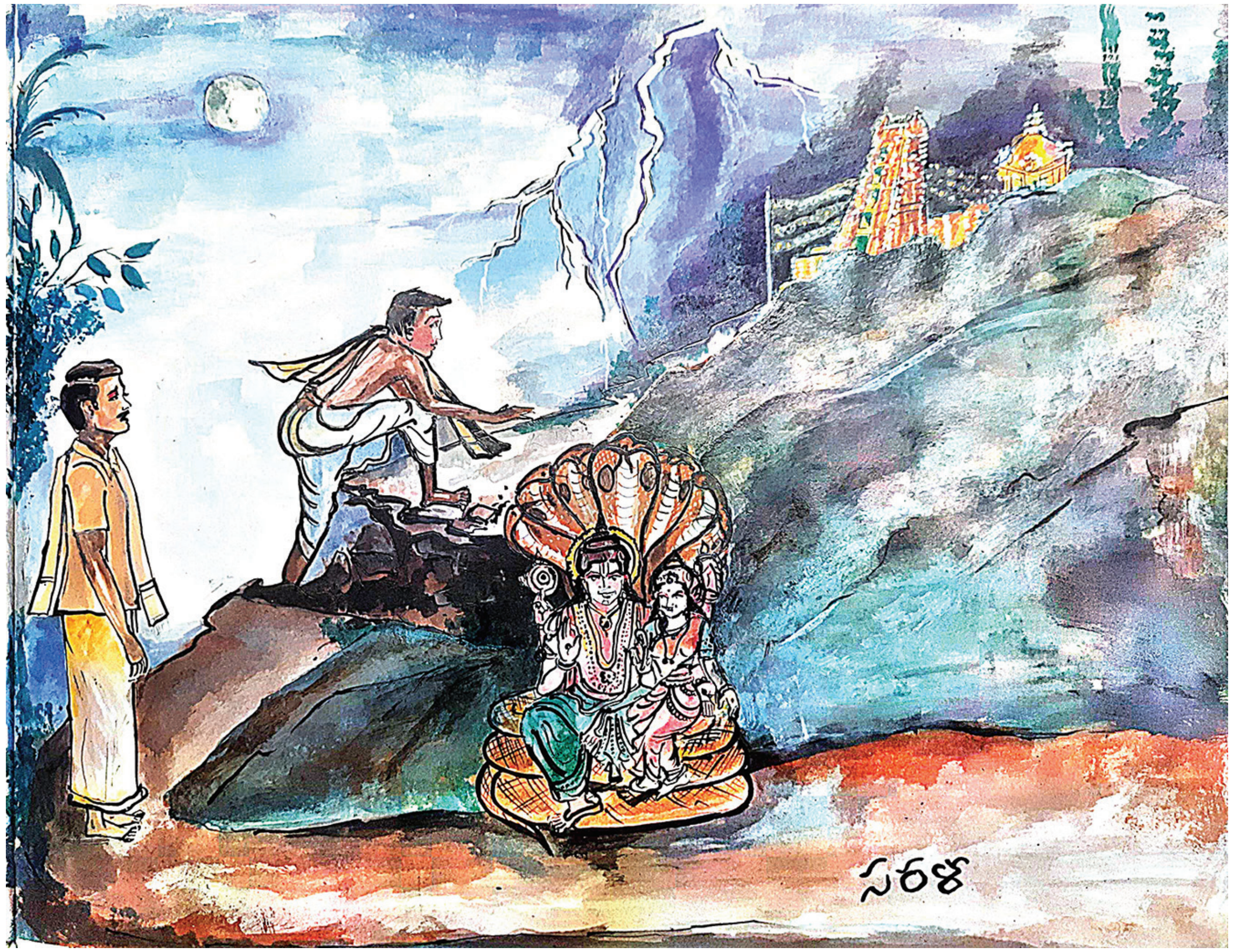

నన్ను ఆమెతో కలువమన్నది. ఇద్దరము కలిసి ఈ పత్రికను ప్రారంభించుదామన్నది. ఇంతే కాకుండా ఈ పత్రికలో 5-6 భాగాలను పెట్టాలని, స్వామి చరిత్ర, పూజా విధానము, ఏ కష్టానికి ఏవిధంగా సేవించాలి? స్వామివారి వివిధ ప్రాంతాలలో వెలసిన గుడుల చరిత్ర, భక్తుల అనుభవాలు ఇలా ఒక్కొక్క భాగంలో ఒక్కొక్కటి పెట్టాలన్నది. మరియు ముఖచిత్రము అద్భుతంగా ఉండాలనుచూ, మొదటి కవరు పేజీపై శేషతల్పముపై నారాయణుడు ఉన్న విధంగా ఉండాలని అన్నది. అప్పుడు నేను "మనము శ్రీవేంకటేశ్వరుణ్ణి సేవిస్తున్నాము, పత్రిక పేరు 'నమో వేంకటేశాయ' కావున శ్రీవేంకటేశ్వరుణ్ణి నమస్కారములతో సేవిస్తున్న చేతులను చూపుచు స్వామివారిని చూపాలని, ఇది నా అభిప్రాయమని అన్నాను." మరియు ఇప్పుడు మేము 'నమో వేంకటేశాయ' అను దివ్యరథమును తయారు చేస్తున్నాము కాబట్టి ఒక సంవత్సరం తరువాత చూద్దామనే విధంగా చెప్పాను. ఇంతటితో సంభాషణ ముగిసింది. ఆమె వెళ్ళిపోయింది. ఈ రాత్రి స్వామివారు ఒక అద్భుతమైన లీల చూపెట్టారు. అది ఈవిధంగా ఉంది.

31-10-2003కల: ఈకలలోనేను శ్రీవేంకటేశ్వరుణ్ణి దర్శించుటకు మంచి పట్టువస్త్రాలు (పంచె, లాల్చీ) ధరించి ఒక గుడికి వెళ్ళుచున్నాను. ఆ గుడి ఒక పెద్ద కొండపైన ఉంది. ఆ కొండ ఒకే రాయితో ఏటవాలుగ నిర్మితమై ఉంది. ఆ కొండ శిఖరాగ్రాన ఈ గుడి నిర్మితమై విద్యుత్ లైట్లతో ధగధగ వెలుగొందుచున్నది. కొండ ప్రారంభం నుండి గుడి వరకు అర కిలోమీటరు కంటే ఎక్కువ దూరమే ఉంటుంది. నేను ఈ గుడిలోని శ్రీవారిని దర్శించుకొను నిమిత్తము ఆ కొండను ఎక్కుచున్నాను. ఆ గుడి, ఈ కొండమొత్తం కూడ టి.టి.డి వారిదని, నేను తిరుమల శ్రీవారిని దర్శించుటకు పైకి వెళ్ళుచున్నాననే భావన నా మనస్సులో ఉంది. ఇంతలో దారిలో నా కుడి ప్రక్క 6 అడుగుల ఎత్తుతో శ్రీలక్ష్మీనారాయణుడు శేషతల్పముపై కూర్చున్నవిధంగా కనబడ్డాడు. అది ఎప్పటిదో కట్టైతో చేసిన విగ్రహములాగా ఉంది. దానికి పసుపుపచ్చ, ఎరుపు మొదలైన రంగులతో పెయింటింగు వేసినట్లు ఉంది. ఈ విగ్రహము చాల పాతది, రంగులు అక్కడక్కడ పోవుచున్నవి. శ్రీమన్నారాయణుని చేతిలో శంఖు చక్రములు ఉన్నవి. ఆయన తొడపై లక్ష్మీ అమ్మవారు కూర్చొని ఉన్నారు. వారు 3-4 వరుసలు చుట్టుకొని ఉన్న పాముపై కూర్చున్నారు. వారి తలపై శేషుడు పడగ విప్పి ఉన్నాడు. దీనిని నా కనులార చూచాను. ఇది నేను వెళ్ళేదారి ప్రక్కన ఉంది. దీనిని చూచిన వెంటనే నిన్న 'నమో వేంకటేశాయ' పత్రిక కవరుపైజీపై శేషతల్పముపై కూర్చున్న శ్రీలక్ష్మీనారాయణుడు ఉండవలెనని శ్రీమతి సుభాషిణిగారు సూచించిన విషయం కలలోనే గుర్తుకొచ్చింది. తరువాత నేను పైకి నడిచి వెళ్ళుచున్నాను. అది పండువెన్నెల ఆహ్లాదకరమైన వాతావరణము, కావున నేను ఈ వాతావరణాన్ని అనుభవిస్తూ మెల్లమెల్లగ పైకి నడుస్తున్నాను. అందరు భక్తులు పంచెలు ధరించి స్వామివారి దర్శన నిమిత్తము పోవుచున్నారు. నా వెనుక ఒక అబ్బాయి దాదాపు 23 సంవత్సరాల వయస్సు, నల్లని శరీరము ఆరడుగుల ఎత్తు కలిగి పంచెతో ఉత్తరీయముతో జంధ్యంతో చాల స్పీడుగా కేవలం గుడినే చూస్తూ వస్తున్నాడు. ఆ నల్లనివాడు పరిసరాలను పట్టించుకోకుండా కేవలం ఆ పైనున్న భగవంతునిపై మాత్రమే పూర్తి ధ్యాస పెట్టి శరీరాన్ని, పరిసరాలను మరచాడు. ఎప్పుడు ఆ గుడిని చేరుతాను, ఎప్పుడు ఆ శ్రీవేంకటేశ్వరుణ్ణి దర్శించుకుంటాననే లక్ష్యం మాత్రమే ఆయనలో కనబడ్డది. అందుకు ఆయన నడక వేగంగా, పాదాలను పూర్తిగా నేలకు ఆనించకుండా, కేవలం మునికాళ్ళపై అంటే కాలి వేళ్ళపైననే నడుస్తున్నాడు. ఈ వ్యక్తి నాకు ప్రత్యేకంగా కనబడ్డాడు. నా సంపూర్ణ దృష్టి ఈయనపై కేద్రీకరించి చూస్తున్నాను. ఇతర భక్తులు స్వామి దర్శనార్ధమై వెళ్ళుచున్నప్పటికీ వారెవ్వరూ నాకు కనబడలేదు. ఊహ మాత్రమే! కాని నేను మరియు ఈ నల్లనివాడు మాత్రము శ్రీవేంకటేశ్వరుని దర్శనార్ధము కొండ ఎక్కుచున్నట్లు స్పష్టంగా కనబడ్డది. ఇంతలో ఒక్కసారి ఆకాశము మెరిసినట్లు కాంతి వచ్చింది. అప్పుడు నా ముందు ఆ కొండపై ఒక లేయరుగ ఉన్న బండ అయిపోయింది. అక్కడ ఒకేసారి లోతు వచ్చి

దాదాపు 10 అడుగుల లోతు నుండి మళ్ళీ ఈ బండ మొదలైంది. లేదా ఒడ్డెరవాడు రాయి కొట్టుట వలన పెద్ద గుంత ఏర్పడినట్లు ఉంది. నేను ఈ కాంతిలో ఆ గొయ్యిని చూచి భయముచే అక్కడనే ఆగిపోయాను. ముందుకు వెళ్ళలేదు. కాని నా వెనుక వస్తున్న ఆ నల్లని కుర్రాడు మాత్రము దాన్ని లెక్కచేయకుండ కేవలం స్వామినే చూస్తూ ముందుకెళ్ళాడు. ఆ గుంతలో పడిపోయాడు. కాని ఏమి కానట్లు మళ్ళీ లేచి అదే స్పీడుతో స్వామివారిని చూస్తూ ముందుకు పోయాడు.

ఈ నల్లనివాడు కేవలం శ్రీవేంకటేశ్వరుణ్ణి చేరడమే లక్ష్యంగా ముందుకు పోతున్నాడు. దారిలో ఎదురుగా ఎలాంటి పరిస్థితులకూ బెదరక స్వామి యందే దృష్టి నిలిపి ముందుకు సాగిపోతున్నాడు. ఇతనిని ఆదర్శంగా తీసుకొమ్మనే ఒక హృదయాంతర భావం నాకు కలలోనే ఏర్పడింది. ఆ దారిని తిరుమల తిరుపతి దేవస్థానము వారు కాపలా కాస్తున్నారు. వీరు టి.టి.డి సెక్యురిటీవారు ధరించే స్కైబ్లూ షర్ట్స్, తెల్లని పంచెలు ధరించి ఉన్నారు. ఒక పెద్ద నల్లని నీటి పైపుతో ఆ దారినంతా కడుగుతున్నారు. ఆ నీటి స్ప్రే పొగలాగా కనబడ్డది. నేను ఆ ప్రక్కన ఉన్న సెక్యూరిటీతో "ఏమండీ ఇంతమంది భక్తులు వచ్చేదారిన ఈ గొయ్యి ఉన్నది. ఇది అపాయము కదా, భక్తులు చూడక ఇందులో పడిపోతారు, మీరు అక్కడ సెక్యురిటిగా ఉండాలని'' అన్నాను. ఇంతలో ఒకరు వచ్చి అక్కడ నిలబడి భక్తులను ప్రక్కనుండి వెళ్ళండి అని చెప్పుచూ, మేము ఇక్కడ ఉన్నాము, ఇప్పుడే ఒక పని మీద ప్రక్కకు పోయామని అన్నాడు. పిదప నేను కొండపైకి పోవుచున్నాను. కల చెదిరింది. ఇది నాకు పత్రిక నిమిత్తమై వచ్చిన మొదటి కల.

తెల్లవారి దీనిని విశ్లేషించుకున్నాను. నన్ను శ్రీవేంకటేశ్వరుడు 'నమో వెంకటేశాయ' పత్రికను ప్రారంభించమన్నాడని, ముందు వెనుక చూడకుండా, దేవునిపైన భారము వేసి ముందుకు సాగిపొమ్మని చెప్పాడని భావించాను. ఒకవేళ క్రింద పడిపోయినప్పటికీ, దెబ్బలు తాకినప్పటికీ వాటిని లెక్కచేయక కేవలం స్వామి యందే దృష్టి నిలిపి ఈ సేవను చేసినట్లైతే, నేను శ్రీవేంకటేశ్వరుని వద్దకు చేరగలననే విషయమును సూచించాడని భావించాను. అంటే శ్రీవారిని పొందవచ్చునని సూచించాడు.

కాని అప్పుడు మేము 'నమో వేంకటేశాయ' రథం తయారీలో నిమగ్నమై ఉన్నాము కాబట్టి దీనిపై దృష్టి పెట్టలేదు. తరువాత చూద్దాం అనే విధంగ వదిలేశాము.

స్వామి కంటే ఆస్తికే విలువ ఇస్తున్నావని చెప్పట

ఆస్తి గొడవలు : ఆ సమయములో మా దృష్టి మొత్తం మియాపూర్‌లో ఉన్న మా ఆస్తిని రక్షించుకొనుటలోనే ఉన్నది. ఆస్తిపై వ్యామోహం ఎన్నోరెట్లు పెరిగింది. ఏ చిన్న ఆపద సంభవించినా తట్టుకునే స్థితిలో లేము. ప్రతిక్షణం స్వామివారిని స్మరిస్తున్నాము, రక్షించమని వేడుకుంటున్నాము. తేది 08-11-2003 నాడు కొంతమంది వ్యక్తులు నా స్థలములోనికి వచ్చారు. వారికి ముందే ఈ స్థలములో ప్లాట్లు రిజిస్ట్రేషన్ అయినవని చెప్పుచు కబ్జా చేయ ప్రయత్నించారు. భూమి దగ్గరికి వెళ్ళాము, పోట్లాడాము వారిని రాకుండా చేసినప్పటికీ దీనితో చాల బాధపడ్డాను. ఇది నాకున్న ఒకే ఒక ఆస్తి ఏమౌతుందో అని భయపడ్డాను. విచారంగా ఉంది. ఈరోజు పూర్తిగా దీనావస్థలో గడిచింది. అదే చింతలో పడుకున్నాను. ఒక మంచి కల కన్నాను. ఈ కలలో నా అంతరంగాన్ని స్వామివారు చూపెట్టారు. కాని ఆస్తి వ్యామోహములో ఉండి దీని సరైన భావాన్ని గ్రహించలేక పోయాము.

08-11-2003 కల : నేను మరియు నా భార్య సురేఖ కలిసి శ్రీవేంకటేశ్వరుని దర్శనార్ధం తిరుమల వెళ్ళాం. అప్పుడు కొండపైన స్వామివారి బ్రహ్మోత్సవము లాంటి ప్రత్యేక ఉత్సవములు జరుగుచున్నవి. వీధులన్నీ భక్తులతో నిండిపోయాయి. అందరూ స్వామివారికై వేచి చూస్తున్నారు. మేము మాత్రం ఆకలిగా ఉందని ఒక హోటల్‌లోనికి వెళ్ళి పూరీ తింటున్నాము, భక్తుల హడావిడి మేళ తాళాల చప్పుడు విని స్వామి వచ్చారని భావించి బయటకు వచ్చాము. అప్పటికే దేవస్థానమువారు బాజా

భజంత్రీలతో స్వామివారిని ఊరేగింపుగా తీసుకొని వెళ్ళారు. రెండు వైపులా పెద్ద పెద్ద కట్టెలను భుజాలపై పెట్టుకొని ఆ కట్టెలపై బల్లలాంటి దానిపై స్వామివారు ఉన్నారు. స్వామివారిని తాళ్ళతో వెనుకనుండి కదలకుండా కట్టారు. నేను హోటల్ నుండి బయటకు రాగానే వారు వెళ్ళిపోయారు. మేము స్వామి ముఖమును చూడలేదు. కాని వెనుక వైపు చూచాము. పూజారులు పూజలు చేసుకుంటు, వేద పఠనం చేయుచు వెళ్ళారు. ఇక్కడ స్వామివారు సాలిడ్గ కాకుండా 6 అడుగుల ప్లాస్టర్ ఆఫ్ పారిస్ లాంటి అట్టతో చేసిన ఎంబోజింగ్ లాగా ఉన్నారు. ముందు ప్రక్క మాత్రమే స్వామి రూపం కనబడ్డది వెనుక ప్రక్క డొప్ప పోయినట్లు ఉన్నది. ముందు ప్రక్క రంగులు వేసి అలంకరించారు, వెనక ప్రక్క కేవలం ఒక అట్టలాగ ఉన్నది. ఇది పడకుండా తాళ్ళతో కట్టారు. ఈ ఊరేగింపును జనాలు చూస్తున్నారు. నేను నా భార్య మాత్రం వెనుక నుండి చూచాము. ముందు స్వామివారి ముఖమును చూచే అదృష్టము కలగలేదు. కల చెదిరింది.

ఈ కలలో మా మానసిక స్థితిని స్పష్టంగా తెలియచేశాడు. మేము స్వామివారి కంటే భోజనానికే ఎక్కువ విలువ ఇచ్చాము. స్వామివారి కృపావిశేషం చేత తిరుమలకు తీసుకుపోబడ్డాము, బంధించి ఉన్న స్వామివారిని వెనుక నుండి దర్శించాము. దీనర్థం మేము స్వామివారు ఆశించిన స్థాయికంటే చాల చిన్న స్థాయిలో ఉన్నాము. స్వామి కంటే ఆస్తికే ఎక్కువ విలువనిచ్చే స్థితిలో ఉన్నామని అర్థం. మా ప్రవర్తనచే స్వామివారు బాధపడ్డారని అర్థం.

కొండలను లోయలుగ, లోయలను కొండలుగ చేయుట

సం॥2000 నుండి ఎన్నో స్వామివారి లీలలను చూస్తున్నాము. ఈ లీలలు ఒక వరుస క్రమములో ప్రసాదించుట వలన ఏదో తెలియంది సాధించుటకు ప్రసాదించుచున్నారని గ్రహించాము. స్వామివారు ప్రసాదించు ప్రతి లీల ప్రభావము ఒక వారం పది రోజులే గుర్తుండేది. ఆ తరువాత మరిచేవాడిని, మళ్ళీ ఒక క్రొత్త లీల కావాలని దీనంగా ప్రార్థించేవాడిని. స్వామివారు ఒక విషయం కేవలం ఒక్కసారి మాత్రమే చెప్పేవారు. దానిని గుర్తుపెట్టుకొని వ్యవహరించుట నా కర్తవ్యంగా సూచించేవారు. కాని నేను మాత్రం వీటిని పట్టించుకోలేదు. మొదట్లో స్వామివారి చాలా లీలల అర్థమును సహితము గ్రహించలేకపోయాను. స్వామి లీలలను చూడాలనే నా కోరికను తీర్చుటకు మాత్రమే వీటిని ప్రసాదించాడని భావించేవాడిని. అలాంటి ఒక అద్భుతమైన లీల ఇప్పుడు జరిగింది. అప్పుడు దీనిని అర్థం చేసుకోలేదు పైగా దీనిని నా అనుభూతులను వ్రాసే పుస్తకములో కూడ వ్రాయలేదు. నా దైనందిన పుస్తకములో వ్రాసుకున్నాను. ఆ లీల ఈ విధంగా ఉంది.

స్వామివారు ఈ లీలలో ఒక చక్కని జ్ఞానబోధ చేసారు. మన స్థితిగతులను క్షణంలో మార్పు చేయునని సూచించాడు. క్షణంలో కొండలను లోయలుగా, లోయలను కొండలుగా చేయునని సూచించాడు.

లీల : నేను హిమాలయ పర్వతప్రాంతము లాంటి ప్రదేశములో లేక నేపాల్ లాంటి ప్రదేశములో ఉన్నాను. చక్కని వాతావరణముతో ఆ ప్రదేశం అత్యంత ఆహ్లాదకరంగా ఉంది. ఒకప్రక్క పెద్దపెద్ద కొండలు, మరోప్రక్క అత్యంత లోతైన లోయలు కనబడ్డవి. ఈ కొండలు లోయలు ఒకదానికొకటి ఆనుకుని ఉన్నాయి. అది పండు వెన్నెల రాత్రి, ప్రశాంతమైన వాతావరణంలో ప్రకృతి ఆనందాన్ని అనుభవిస్తూ నిలుచున్నాను. ఇంతలో గడగడమని ఒక పెద్ద శబ్దం వినబడింది. నేను ఆ శబ్దం వచ్చిన దిశలో చూచాను. ఒక అద్భుతమైన, ఆశ్చర్యకరమైన దృశ్యమును చూచాను. నా దృష్టి ఆ అద్భుతాన్ని అలాగే చూస్తూ నిలబడ్డది. అసలు ఏమి జరుగుచున్నదో నమ్మలేదు. అసలు జరిగింది, అక్కడున్న కొండలు గడగడమని శబ్దం చేసుకుంటూ లోయలుగా మారిపోతున్నాయి. మరోప్రక్క అక్కడున్న లోయలు గడగడమని శబ్దం చేసుకుంటూ, పెరుగుతూ పెరుగుతూ కొండలుగా మారిపోవుటను చూచాను. ఈవిధంగా క్షణంలో కొండలు లోయలుగా, లోయలు కొండలుగా మారిపోవుటను చూచాను. ఇంతే కల.

అత్యంత స్పష్టంగా కలను చూపెట్టాడు. ఒకరకంగా ధనవంతులని బీదవారిగా, బీదవారిని ధనవంతులుగా క్షణంలో మార్చగలనని సూచించాడు. అంటే రాబోవు కాలములో నీ ఆర్థిక పరిస్థితి దిగజారిపోవునని అది శ్రీవేంకటేశ్వరుని కృపతోనే జరుగునని సూచనప్రాయంగా తెలిపాడు.

23-11-2003 భూ సమస్య : నన్ను భయపెడుచున్న మధ్యవర్తి మోసం చేయుటలో నేర్పరితనం కలవాడు. మా ప్రక్క భూమివారిపై కోర్టు స్టే తెచ్చాడు. వారి భూమిని కబ్జా చేస్తున్నాడు. ఈ మధ్యవర్తి తప్పక నాపైకి కూడా వచ్చునని తలచాను. భయపడ్డాను, శ్రీవేంకటేశ్వరుని నానా విధాలుగా ప్రార్థించాను. నాలుగు గోడల మధ్యన ఉన్న ఒక పామును కొట్టుచున్నప్పుడు అది ఏవిధంగా వేగంగా పరుగెడుచూ, తప్పించుకొనుటకు ఏదో ఒక రంధ్రం గురించి వెతుకునో, నేను ఆ విధంగా స్వామివారిని ప్రార్థించాను. ఏ కోణంలో ప్రార్థిస్తే స్వామివారు కరుణిస్తారనే దృష్టితో ప్రార్థించాను. చివరికి చక్కని ఆలోచన వచ్చింది. ఆ ఆలోచన ప్రకారం నా ల్యాండ్ భూమి పేపర్సును స్వామిచెంత పెట్టాను. ప్రభూ! శ్రీవేంకటేశ్వరా! వీటిని కాపాడండి, సమస్య తీరిన తరువాత నాకు ఇవ్వమన్నాను. దొంగల భయము ఉన్నప్పుడు మన వస్తువులను లాకర్లలో పెట్టినట్లు, నా భూమిని స్వామివద్ద పెట్టాను. రక్షించమన్నాను. దీనితో మనశ్శాంతి లభించింది.

రథం : ఒక ప్రక్క భూ సమస్యను ఎదుర్కొంటున్నాను. మరో ప్రక్క 'నమో వేంకటేశాయ' రథమును అత్యంత సుందరంగా నిర్మించాలనే ఆలోచనతో ఉన్నాను. తిరుపతిలో నిర్మించిన శ్రీవేంకటేశ్వర దివ్య మహామంత్ర స్థూపము మోడల్‌ను నిర్మించాలి. దీనికి క్రింది భాగములో ''కృతేతు నారసింహోభూత్, త్రేతాయాం రఘునందనః, ద్వాపరే వాసుదేవశ్చ, కలౌ వేంకటనాయకః'' అనే శ్లోకానికి తగినట్లు, స్వామివారి ఆయా యుగాలలోని రూపాలను, ఈ రథం క్రింది భాగములో ఏర్పాటు చేయాలని భావించాము. దానికి తగిన ఏర్పాట్లు చేసుకుంటున్నాను. రథాన్ని ముందు ఇనుప రాడ్స్ తో వెల్డింగ్ చేయాలి, ఆ తరువాత టేకు చెక్క బిగించుకుంటూ మహామంత్ర స్థూపపు ఆకారానికి తీసుకురావాలి. ఆ తరువాత దీనికి బ్రాస్ తొడుగులను ఫిక్స్ చేయాలి అని నిర్ణయించాము. ఎంతోమందిని విచారించి ఈ నిర్ణయానికి వచ్చాను. అత్యంత సుందరంగా, 25 సంవత్సరాల వరకూ చెక్కుచెదరకుండా ఉండే విధంగా ధృడంగా చేయాలనుకున్నాను. అయితే ఈ రథంలో నాలుగు ప్రక్కలలో నాలుగు శ్రీవారి మూర్తులను అమర్చవలసి ఉంటుంది. వీటికి కళ్ళు తెరచి ఉండాలా లేక మూసి ఉండాలా? అనే అనుమానం కలిగింది. విషయం గురించి తెలుసుకొనుటకు తేది 19-12-2003 నాడు ఎక్స్ ఈవో కీ.శే. పి.వి.ఆర్.కె ప్రసాద్ గారిని కలిశాను. నా గురించి, నా సమస్యల గురించి స్వామి ప్రసాదించు అనుభూతుల గురించి చెప్పాను. మరియు స్వామివారి విగ్రహములు ఏవిధంగా పెట్టాలని అడిగాను. నా అనుభూతుల కాపీలను కొన్నింటిని వారికిచ్చాను. వారు తిరుపతిలోని ఉత్సవ విగ్రహముల మాదిరిగా చేయమన్నారు. ఇక నా సమస్యల గురించి ఇలా చెప్పారు. స్వామివారు నాకు తోడుగ ఉన్నారని భావించినట్లైతే, ఆర్థిక సమస్యలపై దృష్టి పెట్టక స్వామి సేవ చేయమన్నారు.

నాలుగు ధృవమూర్తులను దర్శించుట

పటిష్ఠంగా అత్యంత సుందరంగా 'నమో వేంకటేశాయ' రథమును తయారు చేయాలనే నా సంకల్పానికి బహుశా శ్రీవేంకటేశ్వరుడు ఆనందపడ్డాడు. నా వెతుకులాటకు చక్కని జవాబు ఇచ్చునట్లు ఒక అద్భుతమైన లీలను చూపాడు. ఇది నా జీవితంలో మరో ఆణిముత్యం లాంటిది. జీవితాన్ని ధన్యం చేసేది. ఇంతవరకూ ఏ భక్తుడూ ఇలాంటి అనుభూతిని చూచి ఉండడు. ఈ లీలకు ప్రతిగా నా మరో జన్మను కేటాయించగల స్థాయి కలిగింది. స్వామివారి అభిషేక రూపమంటే నాకెంతో ఇష్టం. స్వామివారిని గులాబీలతో అర్చించుట మరెంతో ఇష్టం. ఈ లీలలో అభిషేక రూపములో స్వామివారు ఒకేసారి నాలుగు రూపములుగా కనబడి నా పూజను స్వీకరించారు. నన్ను మహదానంద భరితుణ్ణి చేశారు.

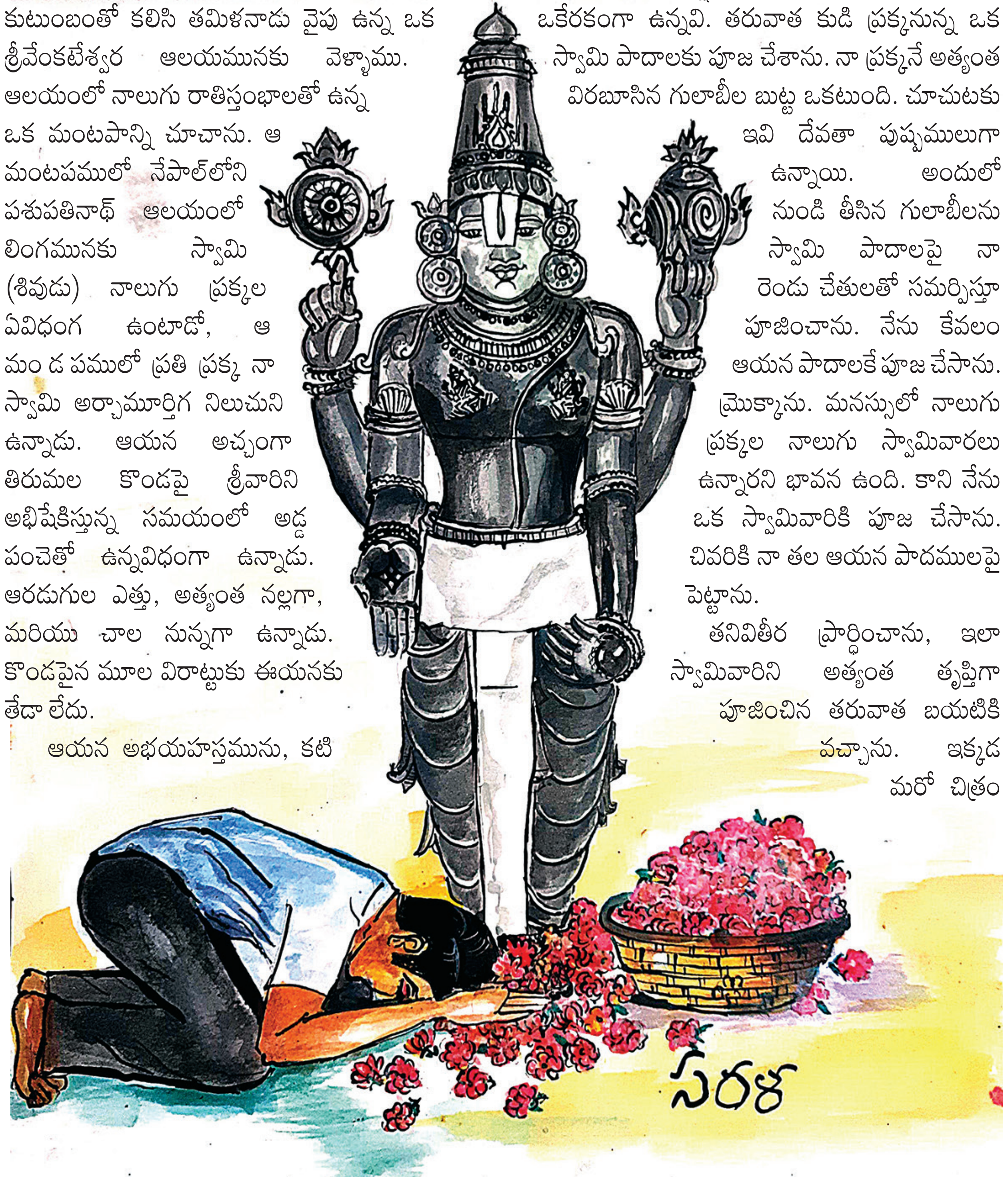

ఒక రకంగా 'నమో వేంకటేశాయ' రథం ఈవిధంగా ఉండాలని సూచించారు. ఈ రథం ప్రతి భక్తుని వద్దకు వెళ్ళినప్పుడు వారు ఆచరించవలసిన విధానాన్ని కూడ సూచించాడు.

21-12-2003 కల : ఈనాటి కలలో నేను, కుటుంబంతో కలిసి తమిళనాడు వైపు ఉన్న ఒక శ్రీవేంకటేశ్వర ఆలయమునకు వెళ్ళాము. ఆలయంలో నాలుగు రాతిస్తంభాలతో ఉన్న ఒక మంటపాన్ని చూచాను. ఆ మంటపములో నేపాల్‌లోని పశుపతినాథ్ ఆలయంలో లింగమునకు స్వామి (శివుడు) నాలుగు ప్రక్కల ఏవిధంగ ఉంటాడో, ఆ మండపములో ప్రతి ప్రక్క నా స్వామి అర్చామూర్తిగ నిలుచుని ఉన్నాడు. ఆయన అచ్చంగా తిరుమల కొండపై శ్రీవారిని అభిషేకిస్తున్న సమయంలో అద్ద పంచెతో ఉన్నవిధంగా ఉన్నాడు. ఆరడుగుల ఎత్తు, అత్యంత నల్లగా, మరియు చాల నున్నగా ఉన్నాడు. కొండపైన మూల విరాట్టుకు ఈయనకు తేడా లేదు.

ఆయన అభయహస్తమును, కటి హస్తమును చాల దగ్గరగా చూచాను. ముఖమును, శంఖు చక్రములను, సంపూర్ణ శరీరమును అత్యంత దగ్గరగా స్పష్టంగా చూచాను. ఈయన దృఢకాయుడు మరియు అత్యంత నల్లగా ఉన్నాడు. తెల్లని అడ్డుపంచె కట్టుకున్నాడు. నవ్వుముఖంతో ఆకర్షిస్తున్నాడు. ఈ నాలుగు రూపాలు ఒకేరకంగా ఉన్నవి. తరువాత కుడి ప్రక్కనున్న ఒక స్వామి పాదాలకు పూజ చేశాను. నా ప్రక్కనే అత్యంత విరబూసిన గులాబీల బుట్ట ఒకటుంది. చూచుటకు ఇవి దేవతా పుష్పములుగా ఉన్నాయి. అందులో నుండి తీసిన గులాబీలను స్వామి పాదాలపై నా రెండు చేతులతో సమర్పిస్తూ పూజించాను. నేను కేవలం ఆయన పాదాలకే పూజ చేసాను. మ్రొక్కాను. మనస్సులో నాలుగు ప్రక్కల నాలుగు స్వామివారలు ఉన్నారని భావన ఉంది. కాని నేను ఒక స్వామివారికి పూజ చేసాను. చివరికి నా తల ఆయన పాదములపై పెట్టాను.

తనివితీర ప్రార్ధించాను, ఇలా స్వామివారిని అత్యంత తృప్తిగా పూజించిన తరువాత బయటికి వచ్చాను. ఇక్కడ మరో చిత్రం

జరిగింది. సీను మారిపోయింది నేను బయటకు వచ్చింది తిరుమలలోని స్వామివారి ఆనంద నిలయం నుండి, వెండి వాకిలి వరకు బయటకు రాగానే ఒక భక్తుడు పూజ దుస్తులతో ధ్వజస్తంభం చుట్టు ప్రదక్షిణలు చేయుటను చూచాను. తరువాత తృప్తి చెందక మళ్ళీ స్వామివారిని చూడాలనే కోరికతో మళ్ళీ లోనికి వెళ్ళాను. అక్కడి టి.టి.డి వారు ఎప్పటికీ మీరే వెళ్ళితే ఎట్లా అన్నారు. అప్పుడు కొంచెం ఆగాను. ఈ తప్పుకు శిక్ష అనుభవిస్తాను అని అనుకుంటూ, తిరిగి లోనికి వెళ్ళి స్వామి వారిని మళ్ళీ దర్శించుకున్నాను. ఆ రూపము సాక్షాత్ తిరుమలలోని మూల విరాట్టుదే! కల చెదిరింది.

ఈసారి స్వామివారిని తృప్తిగా చాలసేపు చూచాను. ఆయన పవిత్ర పాదాలకు పూజ చేసాను. నా తల ఆనించి నమస్కరించాను. ఇక నాకు కనబడిన నాలుగు స్తంభాలతో ఉన్న మండపము తిరుపతిలో అలిపిరి వద్దనున్న శ్రీవారి పాదాల మండపము.

(మేము ప్రతి సం॥ 7 కోట్ల జపమును, ప్రతి గోకులాష్టమి కంటే ఒక రోజు ముందు ఈ పాదాల మండపముపై పెట్టి పూజిస్తాము. అప్పుడు సాక్షాత్ తిరుమల శ్రీవారు ఇదే రూపంగా వచ్చి మా పూజను స్వీకరిస్తున్నారు. ఈ రూపమును ప్రతిసారీ నేను దర్శిస్తున్నాను.)

ఈ విధంగా తిరుమల శ్రీవేంకటేశ్వరుడు స్వయంగా 'నమో వేంకటేశాయ' రథంలో నాలుగు ప్రక్కల, నాలుగు మూర్తులుగా విరాజమానుడై ఉండునని తెలిపారు. మరియు ప్రతి భక్తుని ఇంటికి వెళ్ళుదునని సూచించాడు. భక్తులు ఆయన పాదాలను పూజించి, ఆ పాదాలపై వారి తలపెట్టి ప్రార్ధించే భాగ్యమును ఆ ఇంటి యజమానులకు లేదా రథం వద్దకు వచ్చిన ప్రతి భక్తునికీ ప్రసాదించారు. మరియు స్వామివారి అత్యంత సుందరమైన మూర్తులను నాలుగు ప్రక్కలా పెట్టాలని దిశానిర్దేశం చేసారు. ఇది నమో వేంకటేశాయ రథానికై స్వామివారు చూపిన మొదటి మరియు ముఖ్యమైన లీల.

మాస పత్రిక : ఈ నమో వేంకటేశాయ మాస పత్రిక ఎలా ప్రారంభించాలో తెలియక పోయినా, స్వామివారు దారి చూపుతారని భావించాను. మరియు శ్రీమతి సుభాషిణి గారు కూడా తోడు ఉన్నారనే ధైర్యంతో ఢిల్లీలోని ఆర్.ఎన్.ఐ వారికి టైటిల్ కోసం 22-01-2004 నాడు అప్లై చేశాను. ఇందులో నా మొదటి ఆప్షన్ 'నమో వేంకటేశాయ', రెండవది 'శ్రీవేంకటేశం' మూడవది 'శ్రీశ్రీనివాసం'. నాలుగవది 'వేంకటేశం!'. ఎందుకో కాని 'శ్రీవేంకటేశం' అనే పేరును వ్రాయునప్పుడు నా శరీరం పులకరించింది. తెలియని ఆనంద భావాలను పొందాను. తేది 27-04-2004 నాడు నాకు 'నమో వేంకటేశాయ' అనే టైటిల్ మంజూరు అయినట్లు ఢిల్లీ ఆర్.ఎన్.ఐ నుండి ఉత్తరమొచ్చింది. ఈ విషయం శ్రీమతి సుభాషిణి గారికి చెప్పాను. కాని ఆమె ఇప్పుడు ఏ సహాయమూ చేయలేనని, నేను ఈ పత్రికను ప్రారంభించాలనే ఉద్దేశ్యముతో ఆ రోజు తాను వచ్చానని చెప్పింది. అంటే పూర్తిగా జారుకుంది.

నేను కూడా ఈ పత్రిక నావల్ల కాదని, విషయజ్ఞానం లేదని, తెలుగు సరిగా రాదని ఊరుకున్నాను. అప్పటినుండి ఒకరకంగా మరచిపోయాము.

సురేఖను నాగుపాము రూపంలో అనుగ్రహించుట

నా భార్య సురేఖకు ఎప్పటికీ కలలో మరియు ఊహాలో ఒక నాగుపాము పడగ కనబడుచుండేది. దీనిని చూచి ఆమె భయపడుచుండేది. ముందునుండి ఆమెకు పామంటే భయము. అందునా ఎప్పటికీ ఊహాలో కలలో ఇదే కనబడుట వలన భయపడుచుండేది. భయపడవద్దని ఎంత చెప్పినా వినేది కాదు. మేము నేపాల్‌లో శ్రీపశుపతినాథ్‌ను దర్శించినప్పటి నుండి ఆమె కలలో మరియు మనస్సులో మామూలు పడగకు బదులుగ ఒక పాము రుంగ చుట్టుకుని దానిపైన పడగ ఎత్తి ఉండుటను చూస్తున్నది.

శ్రీవేంకటేశ్వర మహామంత్ర పీఠమును స్థాపించిన తరువాత రకరకాల స్వామివారి భక్తులతో పరిచయాలు ఏర్పడ్డవి. కొన్ని రోజుల క్రితం శ్రీమాన్ ఉపేందర్ రావు అనే వ్యక్తితో పరిచయమేర్పడ్డది. ఈయన ఒంటిమీదకి స్వామివారు పూనకము లాగ వచ్చేవారు, అప్పుడు ఈయన మన గురించి మంచి చెడులు భవిష్యవాణి చెప్పేవారు. మా ఆహ్వానం ప్రకారం తేది 23-01-

2004 నాడు మా ఆఫీసుకు వచ్చాడు. మా సురేఖను చూచాడు. ఆ విధంగా పాము, లేదా పడగ కలలో కనబడ్డప్పుడు భయపడకూడదని అది సాక్షాత్ ఆదిశేషుడని చెప్పాడు. మరియు నీవు పామును చూచి భయపడకూడదని చెప్పుటకోసమే నీ దగ్గరికి ప్రత్యేకంగా వచ్చానని చెప్పాడు. ఇలా ఇంక ఇతర విషయాలు చెప్పుతున్నప్పుడు మా సురేఖ ఆయన తలకు ఒక ప్రక్క స్వామివారి ముత్యాలతో అలంకరించిన శంఖును చూచిందట. దీనికి పరవశురాలైన సురేఖ కళ్ళవెంబడి ఆనంద బాష్పాలు రాల్చింది. ఆమె ఒక ప్రత్యేక లోకంలో విహరించింది. ఈ శంఖు అక్కడే ఉన్న నాకు గాని, మరో ఇద్దరికి గాని కనబడలేదు. ఆమె ఒక్క దానికే కనబడింది. చివరికి ఆరోజు నుండి ఆమె కలలో పామును చూచి భయపడలేదు. ఈ రాత్రి స్వామివారు ఆమెకు ఒక లీలను ప్రసాదించారు.

24-01-2004 : ఈ రాత్రి సురేఖకు ఒక కల వచ్చింది. ఆమె ఒక నాగుపామును దర్శించింది. ఆ పాము రెండు మూడు చుట్టలు చుట్టుకొని, పడగ పైకి ఎత్తి ఉన్నట్లు కనబడింది. కాని చిత్రమేమిటంటే ఆ పాముకు

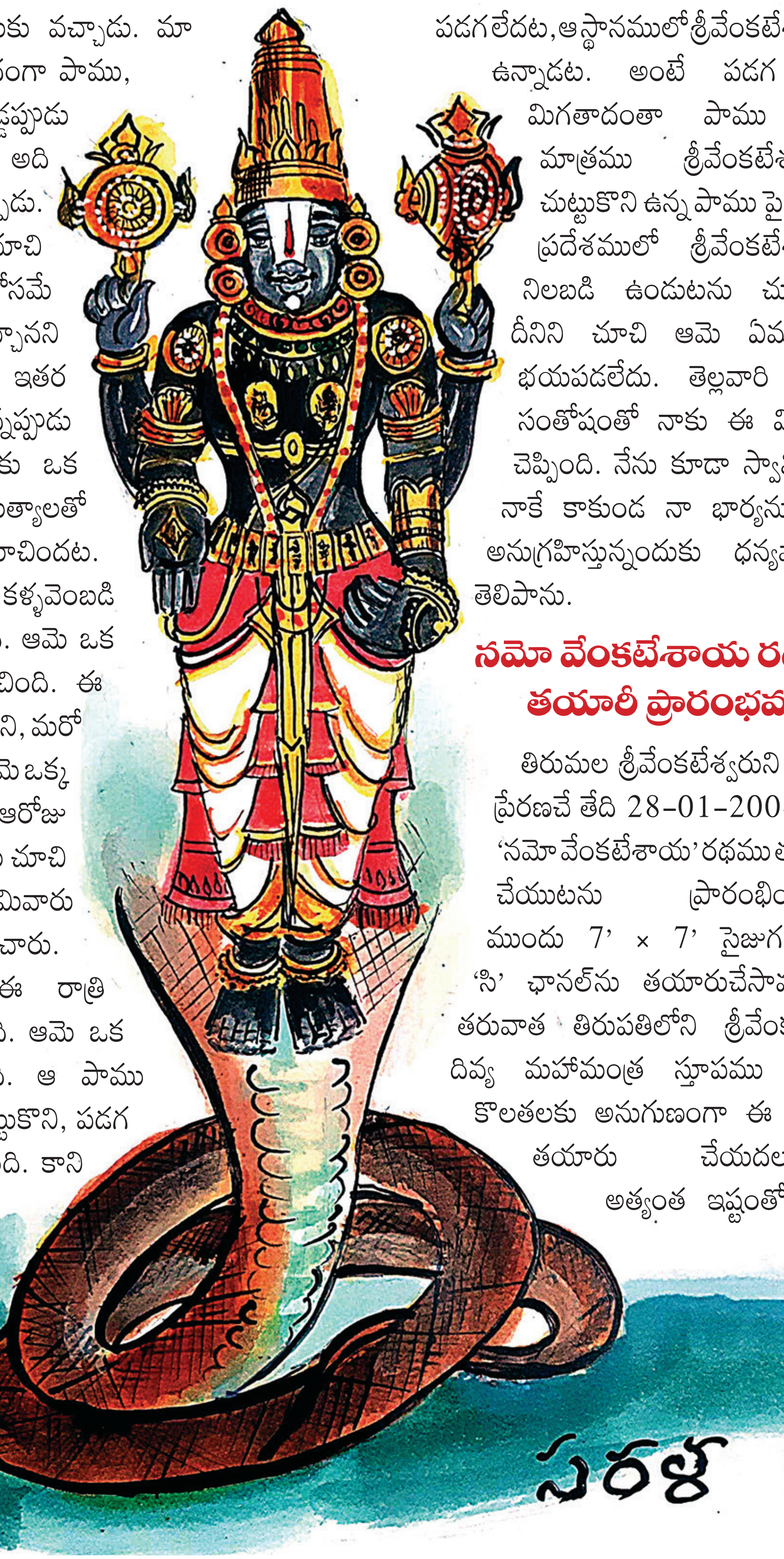

పడగలేదట, ఆ స్థానములో శ్రీవేంకటేశ్వరుడు ఉన్నాడట. అంటే పడగ తప్ప మిగతాదంతా పాము పడగ మాత్రము శ్రీవేంకటేశ్వరుడు. చుట్టుకొని ఉన్న పాము పైన పడగ ప్రదేశములో శ్రీవేంకటేశ్వరుడు నిలబడి ఉండుటను చూచింది. దీనిని చూచి ఆమె ఏమాత్రము భయపడలేదు. తెల్లవారి ఎంతో సంతోషంతో నాకు ఈ విషయం చెప్పింది. నేను కూడా స్వామివారు నాకే కాకుండ నా భార్యను కూడ అనుగ్రహిస్తున్నందుకు ధన్యవాదాలు తెలిపాను.

నమో వేంకటేశాయ రథము తయారీ ప్రారంభము

తిరుమల శ్రీవేంకటేశ్వరుని కృపచే, ప్రేరణచే తేది 28-01-2004 నాడు 'నమో వేంకటేశాయ' రథము తయారు చేయుటను ప్రారంభించాము. ముందు 7' × 7' సైజుగల ఒక 'సి' ఛానల్‌ను తయారుచేసాము. ఆ తరువాత తిరుపతిలోని శ్రీవేంకటేశ్వర దివ్య మహామంత్ర స్తూపము యొక్క కొలతలకు అనుగుణంగా ఈ రథాన్ని తయారు చేయదలచాము. అత్యంత ఇష్టంతో, చిన్న తప్పు సహితం జరుగకుండా జాగ్రత్తపడ్డాము. ఇది చాలా పెద్ద పని. చాలా ఖర్చుతో కూడుకున్నది. ముందు స్కెలిటన్‌ను ఇనుముతో చేయాలి. తరువాత కట్టెతో రూపు తీసుకు రావాలి. ఆ తరువాత బ్రాస్ కవరింగు వేసి, ప్రతి ప్రక్క స్వామివారిని నిలపాలి. రథానికి మూడు ప్రక్కల క్రింది భాగంలో భగవంతుడు ఆయా యుగములలో ఉన్న రూపములను చూపెట్టాలి. అంటే నరసింహస్వామిని చూపుచు, ఇది సత్యయుగమని, శ్రీరాముణ్ణి చూపుచూ ఇది త్రేతాయుగమని, శ్రీకృష్ణుణ్ణి చూపుచూ ఇది ద్వాపరయుగమని, మరియు శ్రీవేంకటేశ్వరుణ్ణి చూపుచూ ఇది కలియుగమని చూపించాలనుకున్నాము. ఈ మొత్తమును ఒక లారీలో బిగించి, తిరుపతికి ఊరేగింపుగా భజనలతో తీసుకుపోవాలి. మార్గమధ్యంలో భక్తులచే స్వామివారి నామ జపమును వ్రాయిస్తూ ఈరథంలో వేయించుచూ తిరుపతికి తీసుకెళ్ళాలి అనే ఉద్దేశ్యముతో నిర్మిస్తున్నాము.

10-02-2004 కల : ఈనాటి కలలో నేను ఒక అత్యంత పెద్ద నాగుపామును తయారు చేస్తున్నట్లు కల కన్నాను. అత్యంత పెద్దపాము కాబట్టి ముక్కలు ముక్కలుగా తయారు చేసి అతికిస్తున్నట్లు కనబడ్డది. ఒకసారి పడగ, దాని క్రింది భాగము, నడుము ఇలా తయారుచేసి అతికిస్తూ అత్యంత పెద్దపామును తయారు చేస్తున్నట్లు కనబడ్డది. నేను దీనిని స్వామివారి ఆదిశేషునిగా భావించాను. చిత్రమేమిటంటే ఈ కల ఈరోజు నాకే కాకుండా నా భార్యకు కూడా ఇదే విధంగా కనబడ్డది. ఒకే కలను ఒకే విధంగా ఒకే రోజు ఇద్దరమూ కన్నాము.

డొనేషన్స్ స్వీకరించమని సూచించుట

ఈ రథం చాలా ఖర్చుతో కూడుకున్నది కాబట్టి ఆసక్తి కలవారి నుండి కొంత ఆర్థిక సహాయాన్ని ఆశించాము. గత నాలుగు నెలల నుండి ప్రయత్నించినప్పటికీ చాలా తక్కువ సేకరించాము. ఇచ్చుటకు ఎవ్వరూ ఇష్టపడలేదు. నిజానికి మొత్తం డబ్బును నేనే భరించుటకు సిద్ధపడ్డాను. కాని స్వామివారి గురించి భిక్షమడుగుటలో ఎంతో ఆనందించేవాడిని, మరియు భక్తులను కూడ ఈ సేవలో భాగస్వాములు చేద్దామనే మరో ఆలోచనతో డొనేషన్స్‌ను అడిగాను. మొత్తం 4 నెలల్లో అత్యంత అల్పంగా సేకరించగలిగాము. ఈ డొనేషన్స్ సేకరించుటకు నా కారులో వెళ్ళేవాడిని. ఒక్కొక్కప్పుడు పెట్రోలు పైసలు కూడ వచ్చేవి కావు, పైగా నా సమయం వృధా అవుతుండేది. ప్రతిగా రథం తయారీ వద్ద ఎక్కువ సమయం ఉండేవాణ్ణి కాదు. చివరికి ఈ డొనేషన్లను పూర్తిగా ఆపివేశాను. మొత్తం నా సొంతంగానే తయారుచేయాలని నిర్ణయించుకున్నాను. నా సొంత డబ్బులతో చేయుట స్వామివారికి ఇష్టం అని భావించాను. ఇదే సమయములో మా ఆస్తి గొడవలను లేకుండా చేయమని, ప్రతిగా తన పుస్తెలతాడును సమర్పిస్తానని నా భార్య స్వామివారికి మొక్కింది. ఈ విషయం తెలిసిన నేను "నీవు తిరుపతిలో స్వామి హుండిలో వేయటం కంటే మనము తయారు చేసే రథమునకు ఉపయోగిస్తే బాగుండు"నని అన్నాను. కొంత ఆర్థిక సహాయం లభించేదన్నాను. వెంటనే నేనెవ్వరిని ఇలా చెప్పుటకని అనుకొని ఆరోజు స్వామివారిని ప్రార్థించాను. "ప్రభూ! డొనేషన్స్ అడుగకూడదనే భావం ఏర్పడింది. కనీసం నా భార్య బంగారాన్నైనా వాడుకునే అవకాశం ఇవ్వమని" తేది 24-02-2004 రోజు వేడుకున్నాను. ఆజ్ఞ ఇవ్వమన్నాను. దానికి స్వామివారు ఒక లీల ద్వారా ఈ విధమైన సందేశమిచ్చారు.

25-02-2004 కల : ఈ కలలో నేను మా చిన్నగుండవెల్లి గ్రామములో మా పాత ఇంటిలో ఉన్నాను. సాయంత్రం బాగా వర్షం వచ్చి వెలిసింది. నేను మా తోటబావి వద్దకు పోవుటకు ఇంటినుండి బయలుదేరాను. దారి వెంబడి వరద ఛాయలు కనబడ్డవి. ప్రశాంతమైన వాతావరణము మనస్సుకు ఆహ్లాదాన్ని గొల్పుతోంది. కొంచెము చీకటిగా ఉంది. దారిలో నేనొక్కడినే ఊరు వీధినుండి నడుచుకుంటూ వెళ్ళుచున్నాను. గొల్లవారి వీధి వచ్చింది. అప్పుడు దారికి ఎడమ ప్రక్క ఒక గొల్ల పిల్లవాడు తన దగ్గరున్న అల్యూమినియం గిన్నెను పట్టుకొని కూర్చున్నాడు. తన గిన్నెను క్రింద పెట్టి దానమడుగుచు, మరో ప్రక్క ఆడుకుంటున్నాడు. తన వద్దనున్న రెండు నాణేములను పైకి ఎగిరేస్తూ, తిరిగి పట్టుకొనుచు ఆ

దారిలో పోయేవారిని దానమడుగుచున్నాడు. ఆ దారిలో నేనొక్కడినే ఉన్నాను. వీడిని చూడగానే వీడికి డబ్బు అవసరములేదు సంతోషం కోసం అడుక్కుంటున్నాడని అనుకున్నాను. అయినప్పటికీ వాడితో “ఏమిరా ఎందుకు భిక్షమడుగుతున్నా”వన్నాను. అందుకు వాడు “ఊరికే ఆడుకొనుటకు” అని బదులిచ్చాడు. నిజంగా నేను అనుకుంటున్నట్లుగానే వాని జవాబు ఉంది. వాడు తృప్తి చెందుటకు, సంతోషించుటకు మాత్రమే అడుగుచున్నాడు తప్ప అవసరానికి కాదు అని గ్రహించాను. కల చెదిరింది.

దీనర్థం నిజానికి నా వద్ద డబ్బు ఉన్నప్పటికి నేను నా సంతోషం కోసం మాత్రమే డొనేషన్లను అడిగాను. కాని అవసరముండి కాదు. మరోప్రక్క అవసరమైతే డొనేషన్లను అడుక్కొమ్మన్నారు కాని నా భార్య బంగారాన్ని మాత్రం స్వామివారికి సమర్పించమన్నారని భావించాను. (ఈమె ముందే తిరుపతిలో సమర్పిస్తానని భావించింది కాబట్టి)

మొత్తంమీద తరువాత కాలంలో ఎవ్వరినీ డబ్బులు అడగలేదు. నా భార్య బంగారాన్ని స్వామివారికి సమర్పించ నిర్ణయించాము. మొత్తం రథమును నా సొంత డబ్బులతో తయారు చేయ నిర్ణయించాము.

ఒక విశ్లేషణ : (ఎ) స్వామివారు ఒక ప్రత్యేక పద్ధతిలో తన సేవా భాగ్యమును నాకు ప్రసాదిస్తున్నారు. నాకు ప్రసాదించిన ప్రతి దానినీ తిరిగి తన భక్తులకు చేరే విధంగ చేయుట నా ధర్మంగా దిశా నిర్దేశం చేశారు. ఈ లీలలో నేను తిరుమల శ్రీవారిని పొంది పూజించాను. ఆయన పాదాలను పూజించి వాటిపైన తలపెట్టి ప్రార్థించాను. ఈ భాగ్యాన్ని నమో వేంకటేశాయ రథం ద్వారా భక్తుల ఇంటికి స్వామివారిని తీసుకెళ్ళి, వారికి కూడా ఇలా స్వామివారి పాదాలపై తలపెట్టి పూజించు భాగ్యాన్ని కల్పించుట నా ధర్మంగా నిర్దేశించారు. (బి) పూర్వం జపం వ్రాయించుటలో కూడా ఈ విధంగానే జరిగింది. స్వామిని స్మరించుటలో ఆనందం పొందేవాడిని మరియు నా జటిలమైన సమస్యలు తీరాయి కాబట్టి ఈ భాగ్యాన్ని భక్తులందరూ అనుభవించాలని భావించి జపసమర్పణ కార్యక్రమమును ఎన్నుకున్నాను. (సి) ‘నమో వేంకటేశాయ’ మాస పత్రికను ప్రారంభించి అత్యంత సమర్ధవంతంగా నడిపినచో స్వామివారిని పొందవచ్చని సూచించారు. ఈ సేవను నేను పొందుచు, పత్రిక చదివిన పాఠకులకు కలిగించుట నా ధర్మంగా సూచించారు. ఇలా స్వామివారు ప్రసాదించిన ప్రతి దానిని తిరిగి వారి భక్తులు అనుభవించునట్లు చేయుటకు నన్ను ప్రేరేపించారు.

నా దశ : సదా స్వామివారిని స్మరించుమని చెప్పారు, స్వామి కృపను ఇంట్లో ఉండే పొందవచ్చునన్నాడు. శ్రీవేంకటేశం మాస పత్రికను ప్రారంభించమన్నాడు, నా మానసికస్థితిని మార్చుకొమ్మన్నాడు. క్షణంలో లోయలను కొండలుగా మార్చుదునన్నారు, తిరుమల ధృవమూర్తులను దర్శించి పూజించాను. సురేఖను అనుగ్రహించారు. నమో వేంకటేశాయ రథం పనులు ప్రారంభించాము.

భాగవత ఆశీర్వాదము : తిరుమల శ్రీవేంకటేశ్వరుని ఆజ్ఞచే కేవలము మీ యొక్క ఆశీర్వాదము పొందుటకని, మరియు స్వామి సంకల్పములో మిమ్మల్ని కనీసం ఆశీర్వాద రూపకంగానైనా భాగస్వాములుగ చేయుటకు ఈ లీలలను ప్రచురిస్తున్నాము. కావున ఈ లీలలను చదివిన ప్రతి భక్తుడు వయస్సు, లింగ భేదం లేకుండా స్వామి వారిని స్మరించి సంకల్పం నెరవేరాలని ప్రార్థిస్తూ ఆశీర్వదించగలరని ప్రార్థన.

శ్రీవేంకటేశ్వర పాదసేవకుడు

పుల్లగూర్ల సాయిరెడ్డి (గోవిందదాసు)

ఇ.నెం.1-1-53, వీధి నెం.1, హబ్సీగూడ,
హైదరాబాద్. ఫోన్: 040-27175050

తిరుమల శ్రీ వేంకటేశ్వరుని దిశ.. నా దశ

ప్రతి నెల ప్రచురించు ఈ అనుభూతుల హాట్ కాపీ కోరువారు ‘శ్రీ వేంకటేశం’ మాసపత్రికకు సూచించిన విధంగా చందాదారులుగా కాగలరు.

☐ 2 సం॥	500-00
☐ 4 సం॥	1,000-00
☐ జీవిత చందా	5,000-00
☐ పోషకులు	10,000-00
☐ రాజపోషకులు	50,000-00

9348212354

నంబర్‌కు పేటీఎం / ఫోన్‌పే / గూగుల్ పే ద్వారా జమచేసి
మీ చిరునామాతోపాటు మాకు తెలపండి.
లేదా శ్రీ వేంకటేశం పేరుపైన ఎం.ఓ / డి.డి. / క్రాస్డ్ చెక్‌ను లేదా
Srivenkatesham A/c no. S.B. 11002191002593
(Ifsc Code: PUNB0110010) Punjab National Bank,
Habsiguda, Hyderabad లోచేరునట్లు,
ఆన్‌లైన్ ద్వారా కాని చెల్లించి మాకు తెలియజేయండి.

Paytm
PhonePe
Google Pay

మా చిరునామా: శ్రీ వేంకటేశం, ఆధ్యాత్మిక మాసపత్రిక
ఇం.నెం. 1-1-53, వీధి నెం. 1, హబ్సిగూడ, హైదరాబాద్-500 007.
ఫోన్: 040-27175050, సెల్: 9348212354
Email: srivenkatesham@gmail.com
Visit: www.srivenkatesham.org